

ZPRÁVODAJ MěÚ Vysoké nad Jizerou- VĚTRNÍK č. 6/1995, vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 400 ks, cena 3,- Kč. Příspěvky zasílejte do každého 3. v měsíci
na MěÚ Vysoké nad Jizerou PSC 512 11.
Vytiskla tiskárna Glos s. r. o. Semily, tel./fax: (0431) 2644 v roce 1995.

VĚTRNÍK

**ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

ČERVEN 1995

P. Bosmans:

Vnitřní prázdnota

K osudným následkům blahobytu a bohatství patří vnitřní prázdnota lidí. Mnozí mají elegantní byt, přepychovou vilu, nejnovější přístroje, plné skříně a mrazící pulty, ale jejich srdce je prázdné, seber jim auto, televizi, video a počasí, a nebudou si mít o čem povídat. Jsou beze zbytku prázdni. Bez fantazie, bez myšlenky. Jsou jen kousky hmoty uprostřed jiné hmoty.

Braň se takovému způsobu života. I ty jsi ohrožený. Neváhej klást odpor. Nedej se zredukovat na automat, který navenek funguje, ale uvnitř je mrtvý. Hledej chvíle ticha, zamysli se v klidu. Nauč se s pochopením naslouchat druhým. Přečti si obsažené náročnou knihu, přemýšlej o hlubokých myšlenkách, které ti nabízí. Jdi svou vlastní cestou, žij svůj vlastní život. Nedej nic na módní názory a nedej se zlákat ničím, co právě dnes chtějí lidé mít za každou cenu.

Raduj se ze všeho, co ti ulehčuje život, ale nedopusť, aby také tvůj duch zevšedněl, a nedopusť, aby se stal šedivým jako hmota bez barvy, bez smyslu, bez života. Radost a štěstí nepřicházejí nikdy zvenčí, ale rostou uvnitř, v srdci člověka.

ÚVODNÍK

(psaný před 100 lety Janem Nerudou)

Jsou u nás chyby. - Ale ty chyby jsou - naše chyby. Je-li na českém národě nějaká vada - my sami jsme ten národ ! Polepšme se tedy ! . . . To by bylo pěkné, aby národ mladý, silný, života schopný, duševně tak nadaný, hmotně nikoliv chudý - takový národ, aby jen fňukal a na nepřízeň času a lidí naříkal a čekal, až mu zázrakem odněkud sletí pomoc. Na sobě - jen na sobě musíme stavět. - Už jsme se zase jednou přesvědčili, že jen rozvojem vlastního našeho jádra, jen rozvojem demokratické myšlenky, přírodou samou do našeho národa vložené, domůžeme se moci a štěstí !

ZPRÁVY z městského úřadu

(ze 6. zasedání MZ)

Koupaliště -

MZ rozhodlo o pronájmu koupaliště pro sezónu 1995- paní Marcela Putišové z Rokytnice nad Jizerou, která byla jedinou zájemkyní.

Cena 15. 000 Kč.

Nájemné -

MZ upozorňuje občany města, že dle zákona 30/95 Sb. bude stanoveno

nové nájemné z bytů v majetku města. Bližší informace na MěÚ.

Noční klid-

MZ odsouhlasilo období nočního klidu na správním území města a v přilehlých obcích na dobu od 22 - 06 hodin. K této příležitosti bude vydána OZV vyhláška města.

Převody objektů -

MZ neodsouhlasilo bezúplatné převody objektů, a to bývalé školy ve Sklenářicích do majetku Sokola Sklenářice a objektu sokolovny ve Tříči do majetku Spolku přátel tříčské sokolovny. Tyto objekty včetně kulturní jizby v Helkovicích zůstávají v majetku města a na jejich využívání mají být vypracovány nové smlouvy.

Komise -

MZ ustanovilo letopiseckou komisi ve složení J. Matura, J. Ďoubalík, a Jan Hejral.

Poděkování - Děk MěÚ patří všem občanům, kteří se v rámci svých možností podíleli na odstranění následků po bouři s krupobitím dne 30. 5. 1995.

.....

„Padesátiletá voda ve Tříči“

Že Tříčí protéká nenápadný, klidný a bublající potůček, už vlastně místní obyvatelé berou v každodenním kolebě života jako samozřejmou věc.

O pravém opaku se ale někteří občané přesvědčili v sobotu 27. 5. 95, ale hlavně v úterý 30. 5. 1995, kdy bouřka a následující přívaly vody proměnily tok potoka v několika minutách v běsnící živel. Ale nejen potok, nýbrž i další stovky kubíků vody s bahnem, které se valily hlavně krajem lesa „V bouči“, kde vyhloubily v louce „kaňon“ přes 1 m široký a místy přes 2 m hluboký, a dále potom po cestách kolem Večerníků a Housů, vykonaly rovněž během okamžiku svoje dílo zkázy. Požární nádrž je zpola zanesena hlínou splavenou z okolních polí, dvorek u pana Fučíka mezi domem a stodolou je zahrnutý až do výše 1 m bahnem a kamením. Strojní pila - katr a garáže u p. Novotného dopadly jen o něco lépe. Na Malé straně bylo několik studní v rodinných domcích také znečištěno bahnem, zaplaveny chodby a sklepy, odplaveny hromady písků ze stavenišť. A v neposlední řadě ještě byly velmi poškozeny některé, v nedávné minulosti vyasfaltované obecní cesty.

Jak tvrdí místní pamětníci, bylo něco podobného naposledy kolem roku 1942. Škod je sice napáchaných hodně, ale ty lze pomocí sousedů, známých či přátel a času značně zmírnit a postupně vše směřovat k původnímu stavu.

Na závěr je však nutné zamyslení: jakým způsobem podobné příští možné následky minimalizovat, aby naši sousedé nemuseli s každým mrákem na obloze myslet na nejhorší.

Jiří Chmelík, člen MZ

Zprávy komisí při MěÚ ve Vysokém nad Jizerou

Z komise finanční

Začátkem dubna t. r. začala svou činnost finanční komise městského úřadu. Z prvního jednání komise vyplynulo, že se její členové budou scházet minimálně jednou za čtvrt roku. Jak již z názvu komise vyplývá, bude její činnost zaměřena především na sledování městského rozpočtu s možností ho měnit. Dále bude finanční komise jednou za čtvrt roku vyžadovat předložení stavu pokladny na městském úřadě a bude rovněž ve stejných termínech požadovat předložení výsledků hospodaření příspěvkových organizací do působnosti městského úřadu (v současné době se toto opatření týká pouze muzea). K dalším činnostem komise bude patřit účast na inventarizacích obecního majetku, účast na vypracování smluv týkajících se obecního majetku a v neposlední řadě bude posuzovat možnosti půjček, darů a poskytování záruk.

Doufám, že činnost finanční komise bude úspěšná, přestože finanční možnosti obce jsou v současné době omezené. Doufejme, že v následujících letech dojde ke zlepšení finanční situace a že na tom budou mít svůj podíl i členové finanční komise.

Jsou to: Ackermannová Věra,
Knopová Ivana,
Matura Jindřich,
Nosek Josef,
Ing. Kellner Karel,
PharmDr. D. Ďurda,
předseda finanční komise

Činnost komise životního prostředí

Komise životního prostředí (KŽP) byla ustanovena v měsíci únoru 1995 jako poradní orgán starosty města a městského zastupitelstva ve Vysokém nad Jizerou při řešení problematiky ochrany životního prostředí na správním území města a přilehlých obcí. Z tohoto faktu by měla také vycházet činnost komise a její iniciativa v předkládání návrhů a požadavků při jednání městského zastupitelstva. Veřejná prezentace její činnosti na veřejných zasedáních MZ není zatím na takové úrovni, aby vstoupila do podvědomí veřejnosti. Tento fakt je poplatný i pro ostatní komise. Přesto lze konstatovat, že KŽP i přes své omezené možnosti vykazala činnost, která je „hmatatelná“ a která není vyjádřena pouze sáhodlouhým zápisem z jednání komise. Na popud komise byly realizovány tyto akce:

Ve spolupráci se ZD Horal úklid železného šrotu v prostoru pod slámníkem ve Vysokém nad Jizerou, ve spolupráci se St. statkem ve Vysokém nad Jizerou likvidace betonárky po firmě Energovod, ve spolupráci s vedením zotavovny Větrov prořezávka poško-

zených stromů a výřez náletů v parku zotavovny. Dále byl dohodnut úklid „černé skládky“ v prostoru nad bývalou továrnou Seba 13 a ve spolupráci s SÚS Semily byla dohodnuta prořezávka náletových dřevin při státní silnici směr Sklenařice. Realizace těchto akcí se možná bude pro mnohé zdát maličkostí, ale zde je třeba upozornit, že některé „strašáky“ mají za sebou minimálně 10 letou historii a činnost několika předcházejících komisí životního prostředí.

Úkol od MZ vypracovat návrh na obecně závaznou vyhlášku města, která by měla ošetřit snahu města o rozšíření počtu přípojek na kanalizační síť, směr ČOV ve Staré Vsi, s vyblokováním funkce septiku a jímek, tzn. přímé napojení objektů na kanalizační síť, nelze realizovat z důvodu absence právní normy, která by toto ukládala jako povinnost. Nové objekty budou napojeny na kanál. síť samozřejmě „na přímo“.

V současné době se komise podílí na řešení problematiky úmyslného poškození stromu (kaštan) u čp. 44 ve Vysokém nad Jizerou. Tento kaštan, který je v seznamu chráněných stromů, byl poškozen navrtáním kořenů a pravděpodobně kyselinovou zálivkou. „Autor“ tohoto činu je a asi zůstane neznámý.

Komise je vděčná všem občanům města, kteří se svou činností podílejí na pěkném vzhledu svých objektů a apeluje na ty občany, kterým je vzhled města zatím lhostejný.

Ing. Pavel Štěpánek, tajemník MěÚ

Rodina Musilova, u jejíhož obydlí kaštan stojí, děkuje všem, kteří nezapomněli lhostejní k této události. Zvláštní dík patří p. Jaroslavu Petruškoví, který kvalifikovaným zásahem kaštan zachránil, místní i státní policii, která celou záležitost fotograficky zdokumentovala a napsala zprávu, i všem sousedům, kteří se celého dění zúčastnili.

Upozornění TJ Vysoké nad Jizerou

TJ Vysoké nad Jizerou upozorňuje všechny majitele pozemků v areálu lyžařského vleku Šachty ve Vysokém nad Jizerou, že v měsíci říjnu 1995 bude svolána schůzka majitelů s vedením TJ, která by měla vyřešit otázky ohledně pronájmu využívaných pozemků. TJ Vysoké nad Jizerou žádá všechny majitele pozemků, aby se zkontaktovali s panem Vladimírem Hladíkem, který je pověřen vedením TJ v této záležitosti.

Datum a místo konání této schůzky bude upřesněno na písemné pozvánce. Kontaktní adresa: Vladimír Hladík 512 11 Vysoké nad Jizerou 96

Dokončení kabelizace telefonních rozvodů

V pondělí 22. 5. začaly práce na dokončení stavby kabelizace telefonních rozvodů v obcích Vysoké nad Jizerou a Roprachtice. Po Železničním stavi-

telství Praha převzala stavbu firma L. a C. v. o. s. z. z Litoměřic. Termín dokončení a předání do provozu je 31. 8. t. r. Rozsah prací je veliký, což mohou nejlépe posoudit sami občané, kteří denně překonávají překážky v podobě děr a hromad hlíny okolo svých domů. Co ale vidět není, to je stav některých již téměř dokončených kabelových tras, který si vyžádá opravy kabelů i jejich krytí. Takže téměř denně se objevují další práce, které je nezbytné nutné udělat, aby byla stavba dokončena v náležité kvalitě a termínu. Věříme, že se nám to s pomocí místní státní správy, u které jsme našli velké pochopení, a místních stavebních firem, podaří. Dále věříme, že se setkáme i s porozuměním občanů obou obcí. Uvítali bychom i Vaši brigádnickou pomoc, pochopitelně placenou. Stavbyvedoucím je pan Vratislav Žitný a jeho zástupcem p. Josef Vágner. Naše přechodné sídlo je v ubytovacím zařízení Nístějka. Případné připomínky k naší práci nebo i stížnosti můžete zaslat na adresu J. Lechner, ředitel L. a C. v. o. s. A. Muchy 8, 412 01 Litoměřice.

V. Žitný

Okénko městské policie

V měsíci květnu bylo řešeno 15 dopravních přestupků v blokovém řízení, většinou za nedodržení zóny zákazů stání, jak u nemocnice, tak na náměstí.

Dále došlo ke krádeži osobního automobilu a k havárii cyklisty, který narazil do stojící ŠKODY FAVORIT. Toto je plně v kompetenci policie ČR.

Karel Peterka

ŠKOLNÍ OKÉNKO

V. závěrečná část ze školní kroniky Tříčce

Rok 1949 je i ve škole rokem tvrdého nástupu KSČ. Od šk. roku 1949/50 se už neslaví Masaryk a Beneš ani církevní svátky, jsou zavedeny - v duchu nové ideologie - nové učebnice. („Budeme se pilně učit, budeme spojit...“), od roku 1950/51 se zavádí oslovení „soudruh učitel“. V roce 1952 se začíná s nábořem dětí do Pionýrské organizace. (V roce 1952 bylo ve Tříčce založeno JZD - 35 lidí se 150 ha půdy). Od roku 1953 se školní kronika - dle nařízení - stává výčtem politického dění ve státě, ve spřátelených lidově-demokratických zemích, v regionu, v obci, ve škole (v této souvislosti je zaznamenána i návštěva A. Zápotockého ve Vysokém v roce 1954).

Pozoruhodný je záznam o opravě školní budovy ve šk. roce 1954/55, která byla prováděna v rámci akčního plánu: „Ukázalo se, že je v obci málo lidí, kteří se chtějí zapojit do budování... komunisté provedli veškerou práci.

Někteří komunisté však jenom řeční a o plnění plánu se nestarají. To platí i o ostatních občanech. Tím se stalo, že nejvíce hodin odpracoval poloslepý invalida Hladík a ředitel školy.“ Citát jistě není třeba komentovat jakož ani fakt, že v roce 1958 se oslav 1. máje zúčastnilo pouze 10 občanů. O tom, že postoj vůči režimu nebyl jen lhostejný, svědčí zápis o nutnosti konání doplňovacích voleb v roce 1956 - musely se konat proto, že na zákrok KSČ byl odvolán M. Hrubý, posléze i dosavadní předseda Alois Housa „pro nepřístojné chování v hostinci u Bartončků ve Vysokém. Urážel zde čelné funkcionáře ONV i členy OV KSČ v Jilemnici.“ Jistou formou aktivního odporu vůči režimu byla i nebojácnost rodičů přihlásit děti na náboženství i to je v kronice zaznamenáno. Jednalo se o matku Bohumila Jona. Ale to je trochu z jiného soudku.

Posledním školním rokem tříčské školy byl školní rok 1964/65. O zrušení bylo - podobně jako u ostatních venkovských škol - rozhodnuto pro malý počet dětí. Loučíme se s tříčskou malotřídkou poslední větou školní kroniky, kterou uzavřel své zdejší dlouholeté působení řídící učitel Václav Skalský:

„Tak po mnoha letech je zrušena škola, která byla vždy centrem osvěty v obci, je zapomenuto obětí a práce občanů při stavbě budovy v minulém století i práce učitelů.“

R. Váňová

Z vysocké ZŠ

Dětský den

Oslava dětského dne proběhla netradičním způsobem.

Honbou za pokladem začalo první červnové dopoledne pro děti ZŠ ve Vysokém.

Na akci se podíleli nejen učitelé, ale i žáci 7. a 8. třídy. Po značených trasách postupovaly jednotlivé třídy pod vedením třídních učitelů ke svým cílům. Cestou si žáci prověřili sportovní a rozumové schopnosti při plnění úkolů různého druhu. Nechyběl ani pohádkový skřítek, ježibaba nebo například loupežníci, kteří potěšili nejen ty menší.

Věříme, že Dětský den splnil očekávání většiny dětí. Přispělo k tomu jak pěkné počasí, tak i veselé pohledy dětí na čokoládový poklad a přecíčky od našich kuchařek.

E. Nesvadbová

Právo na život

První teplé paprsky z veliké slunečnice na obloze, obklopené bleděmodrou barvou, probouzejí šedivé okolí a dodávají všemu nádech jara. Hučící potok obejmu bílé sněženky a bledulky. Šedivá kůra stromů začne pučet mízou. A bílorůžové sedmikrásky ukáží, kolik broučků se nedočkalo jara. První ptákové prozkouší svou notu a teplý vánek pročesá koruny stromů, aby je připravil pro rozpouštění

lístky. V trávě se ukáží růžky šnečků. Toto všechno se odehrává na lukách a okrajích lesů. Avšak les je obohacen o mládátka, kam patří i sedm liščátek, která dostala ten největší dar = život. Spatřit, co jim patří. Spatřit krásu, která je i kolem nás. Jejich očička však spatřila jen tak málo a musela odejít. A kdo může za ta navždy zavřená očka ? ČLOVĚK ! Že jsou škodná ? Je záchrana zabít sedm rezavých kožíšků ? Není právo na život ? Kolik úsilí a lásky dalo jejich liščí mamince vyvést je na světlo boží. A pak přijde člověk, který zastaví tlukot sedmi srdíček.

Není to vymyšlený příběh, ale krutá skutečnost, která je všude kolem nás. Ještě není pozdě, my všichni můžeme přírodě pomoci.

Veronika Fišerová -8. třída

Integrovaná střední škola

pokračovatelka zemědělského školství ve Vysokém nad Jizerou

Setkání a loučení

Když řeknu na shledanou, zachytávám z toho slova paprsky naděje na brzké shledání. Setkání s člověkem, který mě potěší, prohřeje a prosluní. Neuvěřitelný nával štěstí a radosti, který jako by nevěděl, do kterého místa má proniknout. Někdy mi nestačí podání ruky, objetí a polibek.

Radost z návratu člověka, nečekáného návratu, návratu, ve který jsme nevěřili, návrat provlhlý skrz naskrz

slzami radosti. Dojetí, jež se v nás zmitá a vytryskává na povrch.

Vrátil se, je tady, nezapomněl na nás, teď už neodejde - jen ne loučení, zůstane, už nás neopustí. Myšlenky se honí hlavou v nespořádaném chumlu, co spolu ještě zažijeme, jenom ne sbohem.

Sbohem, sbohem, když slyším to slovo, pociťuji jakousi vzdálenost, ať už je to: Sbohem maminko, příteli, sbohem lásko ! Z toho slova dýchá smutek z loučení, z dalekého návratu, jestli nějaký návrat vůbec je. Když někdo odchází, někdo blízký, jako by si s sebou bral kousek nás, kus našeho srdce, který už nikdy nevrátí.

Loučení s člověkem, kterého milujeme, bolí, přestože zítřek je tak blízko, pár hodin, ale než překonáme pouhé stovky minut, pociťujeme úzkost, strach z něčeho neznámého. Uvidíme se ? Může se to stát ?

Loučení s přítelem, stisk ruky dlaní, letmý polibek, víme, co přijde. Snad návrat, brzké setkání a když ne, budou další přátelé . . . nebo ne ? Žádný nebude stejný jako on, ať se raději vrátí.

Loučení s maminkou, s někým tak blízkým, úplně nejbližším našemu srdci. Loučení na krátkou dobu: Maminko, jak moc mi chybíš, ale ty přijdeš, viď, nenecháš mě tu dlouho samotnou, čekám na tebe. Loučení navždy. Pláč, nekonečně mnoho slz, moře. Nekonečná poušť citů, pustina. Bezraděj. To je sbohem. Sbohem je smutek, stesk, stesk, to je bolest.

Tak snad raději na shledanou.

Na shledanou maminko, příteli, na shledanou lásko. . .

Slohová práce studentky rodinné školy Kateřiny Jandourkové (III. A)

Dnes maturity na RŠ, zítra 1. ročník obchodní akademie - všechno v našem městečku

Již téměř celý školní rok plní Integrovaná střední škola ve Vysokém nad Jizerou nové poslání, které ji bylo svěřeno zřizovatelem 1. září loňského roku. To nové nespočívalo pouze ve změně názvu a ve spojení dvou stávajících škol SOUZ a RŠ do jednoho samostatného právního subjektu, ale ve vytvoření možnosti zkvalitnit celkovou vzdělávací práci školy a nabídku vzdělávacích programů veřejnosti. Vycházejícím žákům jsme proto již v minulém roce mohli nabídnout studium kvalitních a obsahově bohatších, perspektivních učebních i studijních oborů. Vedle zemědělských učebních oborů to byly především učební obory opravářské se zaměřením na stroje a zařízení a na silniční motorová vozidla. Jsou to učební obory tříleté, umožňující dosáhnout vyšší úrovně celkových schopností, dovedností a splňující i požadavek flexibility s možností pokračovat v nástavbovém studiu středních odborných škol. Obdobně i pro děvčata to byla nabídka čtyřletého studia rodinné školy, kterou jsme koncipovali jako typ ekonomické školy, se zaměřením na obchod a podnikání. Zájem žáků o naši školu po-

tvrdil správnost našich koncepčních záměrů i nutnost přizpůsobit naše vzdělávací aktivity podmínkám transformace ekonomiky. V současné době na konci školního roku je život naší školy poznamenán závěrečnými zkouškami žáků a prvními maturitami žáků rodinné školy. Škola tak po třiceti letech navazuje na tradici maturitních zkoušek bývalé zemědělské technické školy ekonomické. Celkem 43 první absolventky čtvrtých ročníků rodinné školy musely před komisí prokázat potřebnou úroveň znalostí z jazyka českého a literatury, z jazyka německého nebo anglického. Dále ze dvou volitelných předmětů, podle vlastního uvážení, z hospodářské administrativy, marketingu obchodu, podnikání, zdravotní a rodinné výchovy. Za povšimnutí stojí, že mezi prvními úspěšnými maturantkami, které zkušební komise hodnotila s významným, byla i Věra Preisslerová od nás z Vysokého nad Jizerou.

Vlastní uplatnění nacházejí děvčata - absolventky na úseku ekonomiky, obchodu a v podnikání, ale mnoho děvčat pokračuje dále ve studiu pomaturitních specializovaných oborů nebo vysokých škol.

Od nového školního roku bude naše nabídka dále rozšířena o další čtyřletý studijní obor, a to obchodní akademii. Prvních třicet přijatých žáků a žákyní se bude tak u nás ve Vysokém nad Jizerou připravovat na výkon činností spojených s podnikáním, administrativou, obchodem a účetní evidencí. Naš studijní program obchodní akademie,

který máme pro přijaté žáky připravený, obsahuje tři složky, a to: všeobecně vzdělávací část, obchodně podnikatelský základ a odborné zaměření. Formou denního studia absolvují žáci a žákyně postupně výuku všeobecně vzdělávacích předmětů, dvou cizích jazyků, společenských a přírodních věd, matematiky, ekonomických předmětů, hospodářských výpočtů, statistiky, finanční a manažerské účetnictví, bankovníctví, pojišťovnictví, právo, obchodní korespondenci, těsnopis a celou řadu dalších doplňujících a volitelných předmětů. Prioritu po celou délku studia bude mít výuka výpočetní techniky a obsluha počítačů. Naším záměrem však dále bude, aby naši absolventi byli dobře připraveni ne jenom po stránce odborné, ale aby byli vychováni jako osobnosti vyznačující se schopnostmi samostatně myslet, pohotově se rozhodovat v situacích, cílevědomě a rozvážně jednat a umět nést odpovědnost za hospodaření a výsledky práce. Jsme si vědomi i důležitosti výchovy žáků jako dospívajících občanů tohoto státu. Vzhledem k charakteru budoucí profese budeme proto klást důraz na jejich výchovu k odpovědnosti, čestnosti, důslednosti, pracovitosti i soustavnosti.

Věříme, že nový typ studia obchodní akademie u nás ve Vysokém nad Jizerou nejen plně obstojí v konkurenci ostatních středních škol v regionu, ale svou kvalitou se stane i vyhledávanou školou ze strany žáků a rodičovské veřejnosti.

Zaměstnanci ISS

Z KULTURY

Z našeho muzea hned 2x, oboje z pera Daniely Hejralové.

Letní móda

Začínají nám nádherné jarní a letní dny a s nimi se do našich skříní vrací letní móda. Současně s tímto návratem pozvolna zjišťujeme, co si na sebe již obléci nemůžeme, protože to již z módy vyšlo. V současné době se mohou usmívat naše babičky, protože jejich skříně naprosto odpovídají představám jejich vnuček.

Proč o tom všem píší? Ve vysokém muzeu je od 1. května k vidění, a nejen k němu, výstava pletených módy, nad kterou by jistě dnešní mládež zajásala. Modely nejen pro letošní léto pro nás navrhla paní Iveta Nedomová z firmy Altik - Brno. Po celou sezónu se tedy budete moci přijít do muzea inspirovat, či utratit přijatelné částky ze svých peněženek.

Kromě pletených modelů jsou zde také šaty ze lnu, jejichž autorkou je Eva Ulířková. Ke všem modelům současně nabízíme také vhodné módní doplňky.

Během vybírání nových částí svého šatníku si můžete prohlédnout originální knižní vazby a ze stěn se na Vás budou dívat roztomilé obrázky na skle paní doktorky Jany Sojkové, kterou ve Vysokém jistě nemusíme dlouze před-

stavovat, neboť zde několik let působila právě v našem krásném muzeu.

Pokud si u nás vyberete nějaký hezký šperk, či se rozhodnete doplnit svůj šatník a nebudete mít při ruce kabelku, do které by se úhledný balíček schoval, posloužíme Vám i v tomto směru. Čeká zde na Vás řada kabelek z bůvolí kůže z rukou manželů Švendových z Hradce Králové. Tak tedy nemeškejte a pospěšte do muzea dřívě, než si Váš vysněný model, doplněk, obrázek, knihu či kabelku zakoupí někdo jiný.

Čekáme tu na Vás každý den, kromě pondělí, od 8. 30 - 12 a 13-16.

Úsměv léčí

To se máme opět čemu smát, neboť se do Vysokého po krátké (téměř roční) odmlce navrátil humor pánů kreslířů. Ve vysokém muzeu probíhá od 20. května 1995 výstava Ivana Kováčka MOJE LÁSKY 2. Při zahájení této výstavy bylo vskutku veselo. K dobré náladě hrál Michal Hrdý s „Nešťastnou náhodou“ za asistence pánů kreslířů Pralovzského, Rakuse, Hofmana, Urbana a dalších. V odpoledních hodinách zavládlo bujaré veselí také na golfovém hřišti v Semilech, kde proběhl již druhý ročník turnaje kreslířů. Nutno ještě podotknout, že výstava je připravena velice pečlivě ve spolupráci s Klubem slovenské kultury v Praze.

Pokud je vám smutno na duši, přijďte se léčit smíchem.

Těšíme se na Vás.

Sraz rodáků obce Tříčie

Dovolte mi, abych se s Vámi podělil o několik poznatků z akce, která jistě stojí za zmínku. Konala se dne 20. 5. 1995 v sokolovně ve Tříči a byla pořádána místními občany jako sraz rodáků. Měl jsem tu čest být jako místostarosta a zástupce města na tuto akci pozván a musím s odstupem času konstatovat, že vše, co jsem při této příležitosti zažil a viděl, předčilo mé očekávání.

Přesně ve 13 hodin, kdy sraz oficiálně začínal, jsem vstoupil do sálu, který byl plně obsazen. Vzorně prostřené stoly, včetně čerstvých květin, všude uklizeno a čisto a již na první pohled velice přátelská atmosféra. Po uvítacích projevech a seznámení účastníků s programem následovalo podávání oběda. Mimochodem občerstvení bylo v průběhu celé akce až dost, obsluhu zajišťoval personál z řad mladších občanů Tříče, zejména ženy, a musím říci, že ke spokojenosti určitě všech účastníků. V odpoledních hodinách proběhla kulturní vložka profesionálního baviče, v podvečer pak k tanci i poslechu vyhrávala kapela pana Ulricha z Jablonce nad Jizerou, a to do pozdních večerních hodin. Mezi tím mnoho posezení, povídání a výměn názorů mezi účastníky.

Zkrátka a dobře, přes to, že jsem byl ve Tříči na různých akcích již nespočetněkrát a mnoho tamějších občanů znám osobně i v rámci podnikatelských kontaktů a spolupráce, byl jsem touto akcí velice potěšen a překvapen.

Tímto nechci nikomu nadřizovat, i když je můj kladný vztah ke Tříči všeobecně znám. Chci jen říci, že se takovéto společenské akce, mezi které patří například ve Vysokém nad Jizerou bezesporu Krakonošův divadelní podzim, dají uspořádat i v okolních obcích, byť možná v menším rozsahu, ale se stejným významem pro život obce a jejích občanů a návštěvníků.

Závěrem mi dovoluje poděkovat jménem všech účastníků tohoto srazu rodáků ve Tříči, jménem Městského zastupitelstva ve Vysokém nad Jizerou i jménem svým všem těm, kteří se na uskutečnění této akce podíleli a připravili pro všechny přítomné krásný zážitek.

Zároveň chci popřát i všem ostatním, kteří budou někdy v budoucnu připravovat takovéto společensky a kulturně prospěšné akce, hodně zdaru a úspěchů.

Karel Bárta, místostarosta

Obnovená tradice

Dne 30. 4. 1995 ve 20. 30 hod. se uskutečnil ve Staré Vsi lampionový průvod. Dle dostupných informací od žijících pamětníků se konal takový průvod naposledy v roce 1952 - 53. Tehdy bylo řazení průvodu u pomníku padlých ve Staré Vsi a zakončení průvodu s pálením hranice, takzvaným upálením čarodějnic, se uskutečnilo na cestě zvané „trhovice“.

Letošní lampionový průvod ve Staré Vsi je tedy po 43 letech skutečně obnovená tradice.

Pořadatelem letošního lampionového průvodu byl Sbor dobrovolných hasičů Stará Ves. Řazení průvodu bylo u vjezdu do bývalé Seby 13, tedy na začátku Staré Vsi. V čele průvodu kráčel pan Karel Kellner a nesl na hrázce velice hezky ustrojenou čarodějnici. O hudební doprovod se postaral a k pochodu vyhrával z kazetového radiopřijímače p. Josef Poloprutský mladší. Průvod prošel částí Staré Vsi k bývalé škole, dnešní vinárně „Pod lípou“, kde byla zapálena připravená hranice dřeva a kde také došlo k finálnímu upálení čarodějnic. Celá akce se velmi zdařila, o čemž svědčí i to, že se průvodu a pálení čarodějnic zúčastnili nejen občané ze Staré Vsi, Vysokého nad Jizerou, ale i chalupáři s dětmi a lampiony Celkem 82 účastníků. O malý ohňostroj s odpálením světlic a raket se postaral p. Vlastimil Volmut. Občerstvení bylo velmi dobře zajištěno manžely Mejstnarovými ve vinárně „Pod lípou“.

Všem se tato podvečerní veselá a zábavná akce líbila a všichni se těší, že se bude opět za rok opakovat.

Stanislav Haas ml.

Klub mladých čtenářů

26. - 28. 5. jsme byli s Davidem Hejralem na 28. sjezdu KMČ v Praze. Byl krásný, teplý den, a tak jsme si ve volných chvílích udělali několik delších vycházek po staré Praze, na Petřín a do ZOO. Druhý den v Karlíně probíhalo setkání se spisovateli a ilustrátory a na závěr byla autogramiáda.

Odpoledne jsme šli na představení baletu do Národního divadla. Tam se mi líbilo úplně všechno, od překrásných maleb na stěnách až po všudypřítomnou pozlacenou výzdobu. Samozřejmě i Popelka byla krásná. K večeru jsme si udělali ještě výlet na Vyšehrad. Třetí den bylo v Karlíně další milé setkání s Markétou Zinnerovou a jejími hosty-herci.

S Prahou jsme se rozloučili výletem na Pražský hrad, kde právě probíhala výměna stráží. A pak už nás metro dovezlo na autobusové nádraží a příjemně unaveni jsme se vraceli domů.

Monika Žantová - 4. třída

Veřejný dětský den

Nic nepotěší více než zvonivý dětský smích. V sobotu 3. 6. 1995 se ozýval především z „kouzelného parku“ za divadlem Krakonoš u nás ve Vysokém, neboť vysoctí ochotníci pro děti k jejich svátku opět připravili pestré atrakce „Dětského dne“.

Kolem 220 dětí si vyzkoušelo škálu dovedností - od zatloukání hřebíků, házení šipek až ke golfu či hasičské střelce. K dobré pohodě přispěla také hudba z diskotéky pana Saska. Ten na slova díky odpověděl: „Vždyť je to pro děti“. Tímto heslem se pravděpodobně řídili všichni ti, kteří letošní Dětský den připravili. Poděkování patří též všem sponzorům.

Dětský den skončil, pohádkové bytosti se navrátily do svých pohádek a park je opět uklizený a snad připra-

vený pro příští, na který se nejedno dítě těší již dnes.

Snad mohu za všechny přislíbit, že se za rok opět sejdem a možná nás bude i víc.

Večer byl v Krakonoši pořádán Country-bál. K tanci i poslechu hrál soubor Dostavník z Turnova.

Pro úplnost ještě jména těch, kteří Dětský den sponzorovali:

Pan Zbyšek Nedomlel, paní Středová, lékárna pana Ďurdi, TTS Semily, P a P Vysoké nad Jiz., Kellnerovi, naši hasiči, P-elektronika, „MYŠI“, Zemědělské družstvo Vysoké, Jarka Vodseďálek, Zdeněk Vodseďálek, Franta Matoušek, Pavel Žanta, Městský úřad Vysoké, Blanka Kašáková, Bachtíkovi, Státní statek Vysoké, paní Lánská, paní Kučerová, TANO, pan Pičman, Květinka, ALF, Kniha Jilemnice, Česká spořitelna, Klenot, Josífkovi, Peškovi, Karel Bárta. Děkuje.

Ahoj za rok !

Daniela Hejralová

SERIÁL

Z helkovické kroniky - 2. část

Rodáci

Z rodáků helkovických vynikli především Josef Farský nar. r. 1851, kanovník spolku Bonifáce, opatství Emauzské.

Dále pak František Knop, plukovník, nar. r. 1847 a zemědělec 1931 ve Vídni

jako plukovník v. v. - rytíř řádu Františka Josefa, majitel vojenského záslužného kříže a mnohých jiných vyznamenání. Jmenovaný se svému rodišti odcizil, oženil se s Maďarkou, přesto však udržoval písemný styk se sourozenci. Poslední dobou se mu čeština podivně kroutila, čemuž se nemůžeme divit, neboť byl věrným sluhou bývalé rakousko-uherské armády.

Obyvatelstvo

Obec Helkovice čítá koncem r. 1880 357 obyvatelů, 1890-293, 1900-269, 1910-272, 1920-223, 1930-185.

Obyvatelstvo se živí ponejvíce zemědělstvím, jako vedlejší výdělek je zde provozován jako domácí průmysl návrlek korál, výdělek to nepatrný. Mužové, pokud jim to poměry v domácnosti dovolují, brousí skleněné kroužky v protějšcích Rostokách taktéž za skromný výdělek.

Řemesla v obci - obuvnictví J. Vrkoslav v čp. 51 a K. Máčka v čp. 38, výroba obou je malá. Truhlář J. Nosek čp. 4 při svém hospodářství řemesluje v době zimní. Tabáková prodejna přidělena byla v letech poválečných A. Nesvadbovi čp. 48 jakožto legionáři.

Pálení vápna v Helkovicích.

V minulém století od r. 1856 až do r. 1898 páliło se ve zdejší obci vápno. Majitelem vápencových lomů a pecí na pálení vápna byl Čeněk Jakubů, dlouholetý starosta obce a majitel 120 korcového hospodářství čp. 5, kde po něm

hospodařil jeho synovec Adolf Pěnička. Dodnes stojí tu ještě 3 pece vyzděné z kamene z části již propadlé. Vápenný lom nacházel se v prohlubíně pod tzv. pazdernou Pěničkovou čp. 50 poblíž helkovického potoka vedoucího k Šachovci. Vápno páliło se dřevem, zpravidla pařezy (koháty) přivezenými ze Štěpanic a Horky u Staré Paky. Od let 1866, kdy byla postavena dráha přes Semily, páliło se uhlím, které se ze Semil dováželo. V letech 1870-75 byl tu též průmysl škrobařský a obchod starými hadry, obé v čp. 40 v majetku Josefa Kosy na Šachovci, tu též byly i lidem půjčovány peníze. Staré hadry odvážely se do Liberce a to na vozech koňmo.

Obecní zvonek byl v roce 1936 odvezen kvůli trhlíně do Lomnice nad Popelkou k přelití. Dříve vážil asi 22 kg, nyní však má 26 kg a oproti původnímu nižší hlas. Původně byl tento zvonek ulit v r. 1742.

Stavby v r. 1936

V zimních měsících zařídil si František Lauryn čp. 47 vlastní elektrické osvětlení. Pohání vodou u domu nadřazenou elektrické dynamo umístěné ve zvlášť k tomu účelu postavené budce pod domem nad roklí.

Adolf Pěnička pořídil čerpadlo na tlačení vody do nádrže nad domem, které pohání větrnou turbínou „rotor“ zvanou. Nyní pohání i tímto rotorem elektrické dynamo, jímž nabíjí akumulátory a z těchto rozvádí elektrické světlo po stavení.

Nezaměstnanost v r. 1936

Počet nezaměstnaných dostoupil číslíce 36 osob, je to velká a přímo zářející číslíce a dle všeobecného mínění začíná být pobírání podpory výnosným řemeslem, neboť při brání podpory v nezaměstnanosti živi se nezaměstnaní domáckou prací.

Vybrala I. Řehořová

Před 50 lety skončila druhá světová válka

Převzato z časopisu Jilemnice slovem a obrazem, květen 1995

Jan Kubát:

Dálkami vzpomínek už voníš

*Dálkami vzpomínek už voníš
šeříku z roku pětáctýřicet
ty, moje srdce, co mi povíš
kolik nám bylo tenkrát let ?*

*Čas bývá k láskám přeukrutný
válečný požár mnohem víc
a ortel osudu byl neúprosně smutný
vyznání lásky nebylo kde říct*

*Ten máj byl krásný jako nikdy předtím
tisíce květy hořel každý sad
svět dýchal nevýslovným štěstím
když vlajky míru viděl všude vlát*

*Dálkami vzpomínek už voníš
šeříku z roku pětáctýřicet
ty, čase, kamkoli se skloníš
neñech list války znovu obracet*

*Padlo mnoho hrdinných bohatýrů
do jejich žití krutý osud sáh
už nepoznali jak se žije v míru
jak krásně je teď všude na horách*

*Padlo jich mnoho ze všech dalek světa
do tíhy mramoru je o nich záznam vryt
a země žije, země znovu vzkvívá
a naši touhu nelze nikam skrýt:*

*Dálkami vzpomínek budeš stále vonět
šeříku z roku pětáctýřicet
i když nás srdce nebudou už bolet
ať navždy v míru rozkvívá tvůj květ !*

Vzpomínkové oslavy ve Vysokém

V neděli 7. 5. 1945 se z Vysokého vytratili Němci, kteří předtím krutě potlačili povstání, které vypuklo zde již 3. 5. 1945. Jejich odchodem válka skončila. To připomenul 7. 5. po padesáti letech kaplan P. Pavel Cepek v úvodu i závěru nedělní mše, konané ve vysokém kostele sv. Kateřiny za účasti mnoha věřících. Mši spolu s ním sloužil farář z Jiřkova, jenž se léčil ve zdejší nemocnici. Odpoledne téhož dne se sešla řada věřících ve sboru církve československé husitské k uctění památky obětí II. světové války. Sestra farářka Zdena Schubertová ze Zlaté Olešnice pronesla procitěné kázání, ve kterém zdůraznila potřebu poučit se z historie a nezapomenout mnohých, kteří i v těžkých válečných podmínkách se snažili vykonat pro dobrou věc, co bylo v jejich silách. To je odkaz pro naši nepoměrně klidnější dobu, aby dnešní lidé neupadali do pocitu bezmoci, ale raději pracovali k dobrému třeba jen v nejbližším okolí. V pondělí

8. 5. 1995 v den státního svátku se šli občané u pomníku padlých z I. světové války, kde ve svém projevu starosta města vzpomenu vysokých válečných obětí a poklonil se jménem svým, zastupitelstva a občanů města jejich památce. Na některých významnějších budovách ve městě byly během oslav vyvěšeny státní vlajky a prapory. K pomníkům a pomníkům padlých za II. světové války byly položeny věnce a kytky.

M. L. Jakl

Připomeňme si jména všech občanů Vysokého a Vysocka, kteří byli donuceni dát válece daň nejvyšší - svůj život.

Odsouzení a popravení byli:

František Čivrný, Vysoké
Bohumil Kříž, Vysoké
Pavel Metelka, Zlatá Olešnice
Emanuel Skrbek, Roprachtice
František Sobotka, Vysoké
Miroslav Sobotka, Jablonec nad Jizerou
Jaroslav Šourek, Roprachtice
Václav Zeman, Stanový

Zvláštním soudem ve Vysokém byli k trestu smrti odsouzeni:

Marie Hladíková st., Stará Ves
Marie Hladíková ml., Stará Ves
Josef Hladík, Stará Ves
Rudolf Kodejš, Jesenný
Karel Mařatka, Vysoké
Otakar Novák, Stará Ves
Anna Pitínová, Těpeře
Josef Pitín, Těpeře
Jindřich Šíkola, Těpeře
Marie Zemanová, Stanový

Zemřeli v koncentračních táborech nebo ve vězení:

Jaroslav Ducháček, Stanový
Petr Franc, Roprachtice
František Hradecký, Stará Ves
Prokop Jandura, Stará Ves
Štěpán Marek, Vysoké
Josef Patočka, Sklenářice
Františka Pozdníčková, Vysoké
František Pozdníček, Vysoké
Jan Průšek, Stanový

Františka Ulmanová, Vysoké
Františka Ulmanová st., Vysoké
Bohuslav Urbanec, Sklenářice
Ludvík Votoček, Tříč
Bohumil Vrkoslav, Tříč
Josef Doubalík, Vysoké
Karel Koldovský, Vysoké
Oldřich Zeman, Roprachtice

Zahynuli v květnových dnech 1945:

Karel Běhounek, Zlatá Olešnice
Josef Dolenský, Zlatá Olešnice
Josef Ducháček, Vysoké
Josef Hásek, Vysoké
Josef Knížek, Vysoké
Josef Kopal, Stanový
Zdeňka Nesvadbová, Vysoké
Jiří Nesvadba, Roprachtice
Josef Pekař, Roztoky
Antonín Patočka, Vysoké
Josef Řehák, Vysoké
Štěpán Votoček, Vysoké
MUDr. Ussyk Chačaturjan, Armén
Jan Horáček - padl u Bílé Cerekve
Václav Metelka - zastřelil se u Pitínů
v Těpeřích

Čest jejich památce

*Zemřela jak druhá po německé
Františka Hladíková - Jesenný*

*16. Konec konce toho všeho
Kodejšovi z Jesenného
Zemanová Stanový*

Památce všech zahraničních bojovníků z Vysocka

*Redakce Větrníku se omlouvá ro-
dinným příslušníkům a čtenářům, že
dodatečně získaný text ppl. Miloslava
Štěpánka, kde popisuje své zranění, byl
omylen přiřazen ke vzpomínce ppl.
Karla Kopala, který šťastně prošel vál-
kou bez zranění.*

Děkujeme

Přistřižená křídla

Miloslav Štěpánek se na-
rodil 18. června 1911 ve Vilémově čp.
375, který tenkrát patřil k Rokytnici.
Obecnou školu vychodil v Jablonci nad
Jizerou, dvě třídy textilní průmyslovky
navštěvoval v Rokytnici a v Brně vy-
studoval vyšší textilní školu. Po absol-
vování nastoupil v r. 1932 do základní
vojenské školy do zál. důstojnické
školy v Prostějově. Pak se vrátil ke
svému kmenovému útvaru do Prahy.
Zvolil si vojenské povolání a v r. 1933
byl přijat do vojenské akademie
v Hranicích. 6. července 1935 byl vy-
řazen jako poručík letectva. Do března
1939 sloužil u 1. leteckého pluku
v Praze- Kbelích. To byla jeho vojen-
ská služba v době míru.

Obsazení naší republiky nacistic-
kým Německem a vytvoření t. zv. „pro-
tektorátu“ bylo velkým momentem
pro něho jako vlastence. Než poručík
Miloslav Štěpánek odešel do ilegality,
zasnoubil se se svou Mařenkou, od-
bornou učitelkou. Koupil zasnubní

prstýnky a oba si vyměnili zlaté křížky
na krk. Do konce života měl po křížku
na hrudi jizvu, jak se mu při zranění za-
ryl do kůže. Ilegálně odešel jako řada
jiných za hranice, aby bojoval aktivně
proti fašismu. Jako mnoha dalším se
mu podařil přechod do Polska v r. 1939
. Přihlásil se do čs. vojenské skupiny
v Krakově do tak zv. Polského Legionu
. Při napadení Polska 1. září se spolu
s 90ti letci přihlásil do polského letec-
tva. U jednotky v Dablině hned 2. září
začala a také skončila jeho bojová le-
tecká činnost. Byl při bombardování
letišť raněn a odnesl to sluch.
Vojenská knížka dokládá: 2. 9. 1939
v Polsku těžké zranění, oboustranné
protržení uší.

V anglických novinách „Čecho-
slovák“ byl v Londýně otištěn o této
události na Dablinkém letišti v Polsku
článek, úryvky z něho uvádíme:

„Nedostali jsme se již do transportu
do Francie, a tak jsme byli piloti a po-
zorovatelé přijati koncem srpna do
polského letectva.

1. září vypukla druhá světová válka
a 2. září 1939 nad letiště přiletěla první
tříčlenná skupina nepřátelských bom-
bardovacích letounů a v malé vzdále-
nosti od nás dopadají první pumy. To
je pro nás první konkrétní potvrzení
války. Letiště je zahaleno v dýmu a pra-
chu a před námi začíná hořet hangár.
Pozoruji nepřátelskou skupinu a s hrů-
zou sledávám, že už je tam 9 letounů
a nalétávají přímo na nás v zákopech.
V zápětí na to protivně hvízdání pum,
jasná, ohlušující rána a ztrácím vě-
domí. Nevím, jak dlouho jsem byl bez

vědomí, snad to bylo jen pár minut. Pak jsem ucítil v očích pal slunečních paprsků, zkouším dýchat, jde to velmi těžko, neboť jsem zasypán hlínou, jen hlava mi zůstala nad okrajem sesypaného zákopu. Oči a ústa mám plná písku. Přibíhají kamarádi, rukama odhrabávají zem kolem mne a pomaloučku vytahují. Jsem úplně překvapen, že jsem celý. Vždyť pár kroků ode mne leží kusy roztrhaného těla nadporučíka Kůrky a o kousek dál leží mrtvý poručík Šandor a poručík Rous. Několik kroků vpravo, kam dopadla další bomba, byla zabita skupina polských vojenských akademiků, kteří bránili letiště kulometry.

Když Němci odletěli, kamarádi mne odnesli na kraj řeky Wieprz, vzdálené asi půl kilometru od letiště, a tam mne ošetřili. Odtud jsme šli do sousední vesnice Bobrowniki. Byla celá evakuovaná. Zůstal jsem tam ještě se dvěma kamarády, z nichž jeden byl také zraněn. Spali jsme ve stodole na slámě. Ostatní odešli spát do lesa, co nejdále od hořícího letiště, které jistě bude v noci dobrým cílem. Vzpomínali jsme na kamarády, kteří na něm zůstali.

Polská armáda nebyla vůbec připravena na válku a po 17ti dnech kapitulovala. Naši letci byli přemístěni do Volyně, kde pobývali nějaký čas a v r. 1940 odesláni na západ dlouhou a složitou cestou. Miloslav Štěpánek s mnoha dalšími se plavil přes Suez lodí „Reine del Pacifico“, která šťastně připlula do Liverpoolu.

V Anglii byl nejdříve u leteckého

depa a pak pro povahu zranění přidělen k inspektorátu čs. letectva ve Velké Británii ke generálu Janouškovi, zařazením pro meteorologickou službu. V této funkci byl skutečným odborníkem. V RAF byl na hlavním velitelství meteorologické stanice Harrov dopravního letectva jako vojenský meteorolog v Anglii. Zde mu tolik nevařily následky zranění - hluchota. Slyšel velmi málo. Je i jeho zásluhou, že mnohé letky se dostaly po splnění bojového úkolu zpět na své domovské letiště. Velmi často za těžkých povětrnostních podmínek.

Hned po návratu do vlasti vyhledal svoji Mařenku, která věrně čekala, a 10. listopadu 1945 uzavřeli sňatek.

Do r. 1945 dosáhl hodnosti Squadron leadera, což odpovídalo našemu štábnímu kapitánovi. Byl přidělen na hlavní štáb Ministerstva národní obrany v Praze jako náčelník meteorologické služby. V té době studoval na přírodovědecké fakultě University Karlovy a absolvoval 8 semestrů. 7. března 1949 dostává od děkanátu této fakulty dopis, jehož hlavní větu cituji: „Ministerstvo školství, věd a umění svolilo výnosem ze dne 28. února 1949, abyste byl připuštěn k doktorátu přírodních věd. Také je přihlíženo ke studiu v oboru meteorologie a odborné kvalifikaci, kterou prokazujete v armádě.“ Promoci by studium určitě bylo dokončeno, nebýt uměle vykonstruovaného případu, na jehož konci byl rozsudek vojenského divizního soudu v Praze na Hradčanech. Zněl na 6 měsíců, které musel odpykat ve věz-

nici, kde loretánské zvonky zněly jinak, než jsme zvyklí.

Po propuštění byl nucen se z Prahy vystěhovat a vrátil se do Zlaté Olešnice čp. 40. Vrátil se ke svému původnímu povolání - textilu. Pracoval v n. p. Seba v Tanvaldě. V r. 1965 byl jmenován mistrem ve vzorkovně. Bylo to v době jeho osobní a vojenské rehabilitace se všemi důsledky. Takže jeho způsobilost ve funkci už nebyl „skladník“ a z vojína, který mluví, čte a píše anglicky, mluví, čte a píše německy a mluví polsky a rusky, byl opět podplukovník. Záznam, že může zastávat funkci pouze skladníka, už neplatil.

V době před rahabilitací jediná radost Štěpánkovy rodiny byli jejich dva synové Miloslav a Jaroslav, ale také veliká starost, protože měli těžkosti s přijetím na školách.

V těžkých dobách padesátých let se stavoval Miloslav Štěpánek ve vysokém muzeu chodící betlém Jana Metelky. Vzpomínám na to, jako by to bylo dnes. Tehdejší ředitelka muzea paní Františka Jandová získala od vnučat tento betlém, který v bednách z různých míst, kde se majitelé nacházeli, byl zaslán do muzea. Nastala starost, kdo to všecko dá dohromady. - Všechny návštěvníky z okolí se vždycky ptala, jestli o někom neví. Jednou takhle přišel pan Štěpánek a na danou otázku se jako voják rozhodl rychle a podáním ruky stvrdil, co slibil: „Paní Jandová, já vám ten betlém dám dohromady.“ A dal. Skoro rok jezdil po práci do našeho muzea, a to i dvakrát do měsíce. Nejdříve si udělal projekt

do prostoru, kam bude betlém umístěn, a pak už začala vlastní práce. Dodnes vidím jeho šikovné ruce, jak obratně si počínaly, jak logicky všechno sestavoval, jak ho to těšilo. Byl to jistě také únik z tragické a těžké současnosti jeho celé rodiny. Chodil tam také Vladimír Hladík z Vysokého a paní Jandová i já - všichni jsme pomáhali, jak to šlo. Podplukovníku Miloslavu Štěpánkovi jsou návštěvníci našeho muzea vděční, že starý betlém Jana Metelky, kovárenského ze Sklenářic, chodí.

Jeho přátelé věděli, že byl vždycky věrným synem své vlasti. Vždy stál pevně na svých zásadách a nikdy se nemusel rozmýšlet, jak dál. Rozhodoval se rychle. Toužil být u všeho. Stal se jednou z prvních obětí hned na začátku té velké bitvy světa. Hned ze začátku mu byla přistřižena křídla. Dlouho se léčil po svém zranění v Polsku, ale to zanechalo na něm stopy po celý život. I tak byl stále platným členem naší zahraniční armády. Stal se odborníkem čs. letectva. Své zkušenosti předával svým mladším kamarádům. Jako důstojník si získal srdce mnoha našich letců, z nichž celá řada získala vysoké hodnosti a funkce.

Zemřel 24. září 1979. Do libereckého krematoria se přišli rozloučit kamarádi v uniformách. Na rozloučenou promluvil plukovník Černý (švagr Karla Kopala). Jeho řady a významy byly na poduše s ním.

A on odletěl a kdesi v modru ztich. *Podle rodinných dokladů připravila J. Doubalíková*

Poděkování

Děkuji místním podnikatelům, kteří věnovali polovinu výtěžku májové veselice žákům základní školy. Částkou 5. 590, -Kč byla zaplacená pomůcka na vyučování zeměpisu a přírodopisu - „řez zeměkouli“ - tedy rozkládací globus.

Jménem žáků 1. třídy a jejich rodičů děkuji panu Pharm. Dr. Ďurďovi za zaplacení 5. 800, -Kč za výuku plavání. Je výborné, že děti mohou tento kurz navštěvovat již od útlého věku.

D. Nýdrlová, ředitelka ZŠ

POZVÁNÍ

Církev československá-husitská uctí památku a odkaz Mistra Jana Husa při bohoslužbách dne 5. července v 18 hod. ve svém sboru ve Vysokém nad Jizerou.

Upřímně zveme ČČSH.

SPORT

Z činnosti asociace „Sport pro všechny“

Dnes si blíže představíme oddíl mladších žen.

Mladší ženy cvičí dvakrát týdně, vždy hodinu. Oddíl vedou dvě cvičitelky, Pavlína Čivrná a Edita Von-

drová. Obě se snaží, aby cvičení bylo pestré a zábavné, a proto střídají několik forem cvičení. A to: nízký a střední aerobic- což je cvičení v stojících a různé krokové vazby. Dále step-aerobic - k tomuto cvičení potřebujeme tzv. step neboli stupínek velikosti přibližně 70 x 40 cm s různě nastavitelnou výškou. Čím je stupínek vyšší, tím je cvičení obtížnější. Na tento step se pak vystupuje a sestupuje a přidává nesčetně krokových variací. Jakých, závisí na znalostech a fantazii cvičitelky.

Oblíbenou formou cvičení je také kondiční kulturistika. Cvičenka se během hodiny vystřídá ve cvičení na několika stanovištích, na kterých posílí partie celého těla. I toto cvičení je doprovázeno hudbou, stejně jako všechna ostatní. Další formou je tzv. dyna - band - v podstatě jde o nízký a střední aerobic, který se cvičí s přidáním 2 gumiček, které mají průměr asi 10 cm a jsou velice pružné, takže cvičenka při cvičení tyto pryžové kroužky napíná a povoluje, čímž dochází k zintenzívnění cvičení. S kroužky jdou posilovat paže, dolní končetiny i ostatní partie těla.

Další formou je kelenetika. Je to cvičení zaměřené na formování problematických míst těla, tedy hýždí, břicha, pasu a stehén. My toto cvičení necvičíme jako samostatnou hodinu (i když i to lze), ale spíše cviky z kelenetiky zařazujeme do jednotlivých hodin.

V každé hodině je tedy vždy zařazeno také posilování, dále i strečink (protahování) a samozřejmě relaxace.

Průměrně chodí cvičit okolo 15 žen a dívek, přihlášeno však je 30. Oproti jiným rokům je to poměrně dost, asi stále více ženám záleží na tom, jak vypadají. My cvičitelky však chceme, aby si ženy u nás nejen zformovaly postavu, ale hlavně, aby se odreagovaly a odpočinuly si. Jestli se nám to daří a jak, na to se příště zeptáme samotných žen.

Mgr. Edita Vondrová

VOLEJBAL

žákyně - ženy - muži

Shrneme-li stručně situaci vysokého volejbalu, vypadá asi takto:

- Družstvo žákýň - hraje okresní přebor spolu s družstvy Roztok, Rokytnice a Jilemnice. Děvčata si pod vedením Jiřky Vitvarové a Olíny Plúchové vedou zatím velmi dobře. Pravidelně a s chutí trénují, což se odráží i ve výsledcích. Bohužel většina děvčat letos ukončí základní školní docházku ve Vysokém a rozjedou se do škol. Nebudou navštěvovat tréninky, ale ani mistrovská utkání, která se hrají ve středu. Doufejme však, že po prázdninách nastoupí se stejnou chutí další nové „volejbalistky“. Všechny jsou vítány.

- Družstvo žen potkala již v prvním

zápase jarní části krajského přeboru nevídaná smůla. Nejen že odešla do Liberce Jitka Svobodová (Soukupová) a pro mateřství nenastoupila Jana Strnadová a Jana Votočková (Šídová), ale došlo k vážnému zranění Jiřky Vitvarové (natržený lýtkový sval) a Leony Tichánkové (zhmoždění kolena). Bez těchto hráček nebylo možné dohrát jarní část soutěže, a proto po velkých problémech s vedením (v Hradci Králové) dostaly povolení k hostování dvě hráčky z Bozkova, Jana a Petra Novákové (hrají za TJ Jilemnice), které zachránily kritickou situaci nejen svými volejbalovými schopnostmi, ale i výborným přístupem. S nimi se zatím daří udržet nejen velmi dobré výsledky, ale i kolektiv, který musí být součástí kolektivních her.

- Družstvo mužů se potýká také s problémem sehraného kolektivu. Hráči se většinou schází v plné sestavě až na zápasy. Přesto se zatím drží na druhém místě okresního přeboru za družstvem Ohrazenic. Každá sportovní činnost vyžaduje hodně času a právě toho se v současné době většině lidí nedostává. Záleží však na přístupu každého jedince, a proto doufejme, že volejbal ve Vysokém vytrvá.

Ing. Zelinková Markéta

Společenská kronika

Svatby -

V obřadní síni Městského úřadu ve Vysokém nad Jizerou uzavřeli manželství:

3. 6. 1995 Martin Jon ze Tříče a Zdeňka Ulrichová z Jablonce nad Jizerou
9. 6. 1995 Petr Bachtík z Jablonce nad Jizerou a Lada Fídrová ze Tříče
10. 6. 1995 Petr Vaněk z Lomnice nad Popelkou a Ladislava Kuviková z Vysokého nad Jizerou
14. 6. 1995 Luděk Horáček ze Mříčné a Dana Hušková z Jablonce nad Jizerou-Buřany

Na společné cestě životem přejeme hodně štěstí!

Zlatá svatba

23. června 1995 oslavili vzácné životní jubileum

**50 let společného života -
zlatou svatbu**

manželé Josef a Soňa Zitovi
z Vysokého nad Jiz.

Přejeme manželům Zitovým do dalšího společného života pevné zdraví, štěstí a dobrou pohodu!

Životní jubilea oslavili

Helkovice:

14. 6. Marie Pěničková 80 let
19. 6. Bohumil Martinec 76 let

Tříč:

16. 6. Anna Hakenová 74 let
19. 6. Jindřiška Večerníková 76 let
1. 6. Vlasta Hlůžová 70 let

Sklenařice:

5. 6. Václav Metelka 71 let
20. 6. Anna Rydvalová 70 let

Vysoké nad Jizerou:

19. 6. Dr. Václav Lukáš 83 let
8. 6. Anna Petrušková 86 let
3. 6. Antonín Vaverka 83 let
26. 6. Petr Ceé 78 let
14. 6. Jiřina Ďoubalíková 72 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví!

Úmrtí

15. 5. 1995 zemřel pan František Vacek ze Sklenařic ve věku 89 let
25. 5. 1995 zemřela paní Věra Knopová z Helkovic ve věku 80 let
11. 6. 1995 zemřela paní Marie Šilhánová z Vysokého n. Jiz. ve věku 88 let

Čest jejich památce!

Zpráva redakce

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a případné zkrácení dodaných příspěvků.